

desto mindre bærer Ansvaret for Veiledningen, derom forekommer det mig, at der ikke kan være den mindste Tvivl, idet disse Mænd ikke kunne tvinge ham til at optage andre Bestemmelser end dem, han selv maatte ansee for nyttige. Jeg kan forøvrigt ikke give den ærede Ordfører Ret i, at den her foreslaaede Bestemmelse skulde, selv om man kunde bifalde dens Indhold, være ganske overflødig, idet jeg nemlig, dersom den stod der, vilde ansee den som en Bemærkning til at betale disse Godtfolk for at rejse. Denne Betydning vilde jeg lægge i Ordet „kan“, men jeg vilde forresten ikke sætte Priis paa at have disse Mænd samlede, naar først Reglerne for Paaliguingen vare givne gennem Veiledningen. — Med Hensyn til den Række af Ændringsforslag, som faa at sige gaae ud paa at begrænse Virkningen af Selvangivelse, mener jeg ligesom den ærede Ordfører, at de nærmest rejse en Gjenstandelse af Striden om Contingent- eller Procentsystemet; ja, det forekommer mig endog, at ikke faa af dem gaae videre, end man hidtil er gaaet, selv under Contingentsystemet. Jeg anseer Styrelsen af Selvangivelse og Virkningen af den for at være en aldeles nødvendig Betingelse, naar man vil have Procentsystemet; jeg troer, at den aldeles ikke kan undværes, og jeg maa derfor fraraade at vedtage det Forslag, der gaae ud paa at svække den. Selvangivelse er ikke blot et væsentligt Middel til at faae den enkelte Skattehvers Skat, som gjør den rigtig anfat, men den giver ogsaa et sammenlignende Materiale, som vil være af stor Betydning navnlig for Regjeringscommissairerne og Districtscommissairerne til Bedømmelse af, hvorvidt andre, med hine sigestillede maatte være rigtig ansatte. Der er kun et af de Midler til at fremme Selvangivelse, der ere foreslaaede af det ærede Udvalg, som jeg tilstaaer, jeg har haft en heel Deel Betænkelse ved, og det er Manglen af Offentliggjørelse. — Jeg har fra Begyndelsen af troet, at man ikke kunde undvære dette Middel, idet jeg maatte erkjende, at Offentliggjørelsen efter den almindelig tilbante Tænkemaade her i Landet altid indeholder et Stimulants for Bedkommende til at være Sandheden saa tro som mu-

ligt, men da Udvalgets ærede Medlemmer lagde særdeles Vægt paa, at denne Offentliggjørelse kunde undgaaes, og jeg efter den Discussion, som fandt Sted ved 2den Behandling, maatte antage, at man meget ønskede dette, samt da Udvalget efter mit Dasse har viist sig villigt til at begrænse Forslaget til kun at gjælde de Selvangivelser, som godkjendes, har jeg ikke troet at burde rejse nogen Modstand derimod. — Forslaget under Nr. 13 anseer jeg for at staae i en saadan umiddelbar Forbindelse med de andre Forslag, at der ikke er nogen Opfordring for mig til at udtale mig nærmere derom. — Jeg seer heller ikke rettere, end at der Intet er at erindre imod den i § 24 foreslaaede Bekjendtgjørelse i Stiftsaviserne. — Jeg kommer nu til det Forslag, som angaaer Betalingen for Districts- og Regjeringscommissairer. Jeg troer ved de Forslag, jeg har stillet, saavel som ogsaa ved mine Udtalelser, at have viist, at jeg ønsker at begrænse Udgifterne ved denne Lov saameget som muligt; jeg anseer dem for at være en saa væsentlig Indvending mod det System, jeg forøvrigt troer at burde forsægte, at det maa være mig — og jeg troer enhver Finantsminister, som vil holde paa det — om at gjøre, at de ikke stige mere end nødvendigt. Jeg skal tilføie, at jeg for mit Vedkommende ikke har tænkt mig — og jeg har identivl ogsaa ved de tidligere Forhandlinger, da dette Spørgsmaal var for, sagt dette, — at de Maximalstørrelser, som ere opførte, skulde være en gennemgaaende Betaling enten for Regjeringscommissairerne eller for Districtscommissairerne, men de Herrer maae ikke forglemme, at der efter Procentsystemet vil være et ikke lidet Contoirarbejde at udføre navnlig for Regjeringscommissairerne, og at man hverken kan vente eller forlange, at disse Mænd skulde eller overhovedet kunne udføre det, uden at maatte have Medhjælp dertil en Medhjælp, som de maae være belavede paa at betale. Det er derfor, jeg finder, at der maae tillægges dem en anstændig og tilstræffelig Betaling, men jeg skal isøvrigt sige, at jeg forsaavidt ikke vil have Noget imod, at Udvalgets Mindretalsforslag Nr. 17 vedtages, som det ligger nærmest ved, hvad jeg havde tænkt mig som den Betaling, der kunde tilbydes fra Finantsministerens Side,